

гединъ, Боянъ, Доброчинъ, Будинъ, Бѣлградъ, Землинъ, Моравица, Вершець и пр.

А въ отвѣдъ-Дунавскѣ тѣ часть на Унгарія, (Панноніѣ) и Австріѣ до рѣкъ-тѣ Иннъ, живѣяхъ Словене, които ся управлявахъ отъ свои князове, вассалы на Българскы-ты господаре. Едни отъ тѣя князове живѣяхъ въ града Блатенскъ, който ся находдаше при езеро-то Блатень, и ся наричяхъ князове Блатенскы. Область-та на тѣя князове ся заключаваше, както ся види, между рѣкъ-ты Дунавъ и Дравъ, Каринтіѣ и Штириѣ. Друга-та область Словенска ся простираше отъ сѣверозападнѣ-тѣ часть на Унгариѣ, по Дунава до прѣдѣлы-ты Баварскы (рѣкъ-тѣ Иннъ) и съставяше сѣвернѣ-тѣ часть на Адриатическѣ-тѣ Украинѣ. Столица та и мѣсто-пробываніе то на князове-ты и' бяхе градъ-тъ Видинъ или Видень. Така и другы-ты области на тѣѣ Украинѣ имахъ свои-ты князове; раздѣленіе-то на тѣѣ Словенскѣ земѣ на удѣльны княжества разслабяше силы-ты и', и раздѣленный народъ на части прѣклоняваше шнѣ-тѣ си подъ ярмо-то на силны-ты си съсѣды, какви то бѣхъ отъ еднѣ-тѣ странѣ Българе-ти, а отъ другѣ-тѣ Франци-ти.

Могущество то на два-та тѣя народа не растяше успорядно; разсѣванье-то на Българе ты принесе чувствително ослабяванье помежду имъ; тѣя, които ся прѣселихъ отвѣдъ Дунава, едни ся боряхъ съ Имперіѣ-тѣ, като друзи въ това врѣмя и' служяхъ. Които останахъ въ Унгариѣ продължавяхъ още да подкрѣпаватъ вліяніе-то или господство-то си надъ съсѣдны-ты Словене. А въ това врѣмя единство-то на Франци-ты ся пазяше, и могущество-то имъ растяше. Тѣи въспряхъ власть-тѣ на Арабы-ты, която ся распростираше съ исполинскы стѣпки, начнахъ да ся показватъ страшни на вѣсточны-ты си съсѣды: на Нѣмци-ты въ Бавариѣ, на Словене-ты въ Астриѣ, Штириѣ, Каринтіѣ, Крайнѣ, на Лонгобарды-ты въ Савоіѣ. Папы-ти имъ отворихъ пѣтя въ Италиѣ; Піемонтъ и Савоіѣ отняхъ Франци-ти отъ Лонгобарды ты, Равенскій екзархамъ отъ трѣци-ты; Словенскы-ти князове въ Фріулъ и Крайнѣ станахъ вассалы на Франкы-ты (732). Опасность прѣдстояваше и на Българе-ты; тѣи ся удовихъ за орѣжіе-то